

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΜΠΑΡΟΥΜ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15—'Εν δὲ ταῖς ἀπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ Λέσβῳ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΑΛΑΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΤΙ ΘΕΛΩ.

Παιχνίδια, ψεύτικα σπαθιά καὶ ξύλινα τουφέκια,
ἀλόγατα, θωρακωτά, κανόνια σοκολάτα,
μεγάλαις βασιλόπηταις, ζεστά ζεστά τσουρέκια,
σωροί ἀπὸ γλυκύσματα λογῆς λογῆς ἀφράτα.
Ἐμπρόδε, δπίσω, καὶ παντοῦ παράδεις ἀντικρύζω,
κι' ἀδιάκοπα τὰ δόντια μου ἀπ' τὸ θυμό μου τρίζω.

Πότε τὰ τζάμια μούρχεται τοῦ Μάτφαρτ νὰ σπάσω,
πότε νὰ κάμια ἔφοδο σὲ κάστρα ζαχαρένια,
μέσα στῆς τούρταις νὰ χωθῶ, νὰ κόψω, νὰ χορτάσω,
καὶ ἀπὸ μέλι ν' ἀλειφθοῦν μουστάκια, στόμα, γένεια.
Ἡ μούρη μου, τὰ χέρια μου, καὶ δλα νὰ κολλᾶνε,
Κι' ἀπάνω μου νὰ πέσουνε ἡ μυίγαις νὰ μὲ φάνε.

Θέλω μὲ φούσκαις κι' ἔκατὸ σφυρίκτραις εἰς τὸ στόμα
νὰ τρέξω νὰ ὑποδεχθῶ τὸν κάθε βαυλευτὴ,
ὅποῦ πατεῖ τὸν Ἀθηνῶν τὸ λασπωμένο χῶμα,
καὶ νὰ κουφάνω τόνα του καὶ τάλλο του αὐτί.
Θέλω διαμάντινο σταυρὸ, κι' δλόχρυσο στεφάνη
νὰ δώσω εἰς τὸν ἀρχηγὸ τοῦ Τρίτου Δεληγγάννη.

Θέλω αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ γλυκοζαχαράτοι,
θέλω αὐτοὶ οἱ ξύλινοι στρατοὶ τῶν μαγαζιῶν μας
νὰ κουνηθοῦνε ἔξαρνα ἀπὸ ζωὴ γεμάτοι,
καὶ νὰ τοὺς κάμια μποναμᾶ εἰς τὸν Πρωθυπουργόν μας.
Εὔθυς καινούριο πόλεμο μὲ τὴν Τουρκιὰ ν' ἀνάψῃ,
ώσαν τὸν πρῶτο πούκαμε, καὶ δλην νὰ τὴν κάψῃ.

Θέλω αὐτὰ τὰ ξύλινα καράνια καὶ βαπόρια
νὰ δώσω εἰς τὸν Μπούμπουλη νὰ τάχῃ ἐμπροστά του,
μήπως τοῦ φύγῃ ὁ σεβντᾶς κι' ἡ τόση στενοχώρια,
ποῦ τάφησε ὁ τενεκές τενεκές Σύρας στὴν καρδιάτου.
Να δώσω καὶ τ' Αύγερινοῦ κερένια Ἀφροδίτη,
γιὰ νὰ τοῦ κάνη συντροφῆ τὸ σπῆτι.

Θέλω τῆς δηὸς χερούκλαις μου ἐδῶ κι' ἔκει ν' ἀπλώσω,
παιχνίδια, κούκλαις ψεύτικαις κι' ἀληθιναις νὰ πάρω,
θέλω εἰς σλους κάτι τὶ γιὰ μποναμᾶ νὰ δώσω,
κι' εἰς κάθε Λογιώτατο μιὰ νύφη νὰ τρατάρω.
Μ' ἀφοῦ δὲν ἔχω οὕτ' αὐτὸ, δὲν ἔχω οὕτ' ἔκεινο,
λοιπὸν μὲ χέρια ἀδειανὰ καὶ πάλι σᾶς ἀφίνω.

Souris.